

פרוטוקול מס' 8

מישיבת ועדת הכספים

ביום ג', יד' בחשוון תשי"ג - 15.11.51

בשעה 09.00.

נוכחים:

- היו"ר י. גורי
- א. מ. גביחובסקי;
- י. דוקח;
- ש. דלין;
- א. כהן;
- מ. קלמר;
- ז. שפר;
- י. אפרתי;
- מ. סנה;
- י. בדר;
- א. הרצפלד;
- י. אריאב;

פוזמונים:

- שר האוצר א. קפלן;
- ד. הורוביץ - מנהל משרד האוצר;
- י. רובין - נציג משרד האוצר;
- מ. אלון - מזכיר הועדה;
- ש. ספינק - מטעם משרד האוצר.

סדר היום:

- א. שאילתה - מס מותרות על הרשויות המקומיות.
- ב. השמוש בכספי מילוח העצמאות.
- ג. השמוש בכספי ההענקת.
- ד. אישור הוצאת איגרות חוב של עיריית תל-אביב - יפו.
- ה. מתן ערבויות.
- ו. ועלות מסנה והרכבן.

הישיבה נפתחה בשעה 09.10.

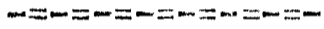
א. שאלות - מט מותרות על חוקיות הספיים.

י. רוקח: רבים הופתעו מכך, שמנהל הבלו הטיל מט מותרות על כל דבר שהעיריות קובות. אני חושב שאין כל הגיון בכך, ואני מבקש החלטת הועדה בענין זה.

שר האוצר - א. ספלון: איני יכול להשיב כרגע בענין זה, ואצטרך לבדוק את הדבר עם מנהל הבלו. הישיבה הראשונה בשבוע הבא נתן תשובה למר רוקח, ואם הוא לא שופק בה, יעמיד את הענין על סדר היום.

י. רוקח: אני מתפלא על ששר האוצר אינו יודע דבר כה חשוב. אני מבקש בעת להעמיד את השאלה הזאת ללבטדר היום של הישיבה הראשונה בשבוע הבא, אם לא יקבל תשובה מספיקה.

הנהל: להעמיד את שאלת מט המותרות המוסל על הרשויות המקומיות בסדר יומה של הישיבה הראשונה, שתקיים בשבוע הבא. אם מר רוקח יקבל תשובה מספיקה לשאלתו, ירד הענין מסדר היום.

ב. השימוש במספי מילוח העצמות.

א. השימוש במספי המעטות.

שר האוצר - א. ספלון: הפרטים שמסודר בעת יהיו חלק מתקציב הפיתוח, ותינתן לכנסת אפשרות להחליט בהם כפי שהיא תמצא לנכון. חלק מן הדברים נכנס כבר בתקציב הפיתוח של ששת החודשים הראשונים של השנה, על ידי החלטות קודמות של הכנסת. כל שימוש במספי מילוח העצמות יקבל, כפי שהבטחתי, גושפנקר ואישור של המוסד העליון.

מה שעשינו לעת עתה מורכב משני חלקים: חלק מתקציב הקודם, וחלק בתקציב החדש. בהתאם לזה, החלטנו להשתמש במספי מילוח העצמות. בהדנו ועדה בין-משרדית, שביטחה להכין, כעקבות הפרוטקסט, סדר עדיפויות. במידה שיכנסו מספים, היא תקבע את השימוש בהם. כבר הוצאו לידיעת הכנסת כמה דברים בקשר עם המילוח. אנו פועלים בגבולות הפרוטקסט, הדוקומנט המחייב את המדינה כלפי כל קוני אובליגציות של מילוח העצמות.

הבטחנו שבשנת 52 במספי המילוח רק להשקעות. את ההשקעות בפנים חילקנו לשני חלקים: השקעות פרודוקטיביות, יצרניות, והשקעות בלתי פרודוקטיביות, אם כי הן קונסטרוקטיביות. היינו צריכים להסביר את המגמה הכלכלית: (א) לעזור לפיתוח הארץ; (ב) שעל ידי ההכנסות מההשקעות האלה, מהמפעלים שאנו מקימים, וע"י שיפורים, שיבואו מהשקעות אלה במאזן התשלומים, דיכך נוכל לשלם את הרבית ואת המורטואציה ולהטיב את מאזן התשלומים, הן על ידי הקטנת היבוא והן על ידי הגדלת היצוא במידה כזאת, שיש תקווה מבוטאת שיהיו לנו סכומים במטבע זר, הדרושים לפעולה זו. בהתאם לכך סיכנו את שני הסוגים העיקריים בפרוטקסט זה. הפרוטקסט היה בידי כל מי שביקשו, והוא יובא לוועדה. הנאנו בפרוטקסט דוגמות, אך הן אינן מחייבות, ונוכל מדי פעם להעביר מניית-חרישת אחו לשני, כפי ראות עינינו.

הקרובים העיקריים שתחויבו היו: תעשייה וכוח - כוח בתור תנאי לכל פיתוח, ותעשייה היכולה לשפר את ~~המצב~~ מאזן התשלומים ולתת לנו מטבע חוץ - חקלאות. שני סעיפים אלה היוו את החלק הארי של כל הכסף. הטכומים האחרים התחלקו לסעיפים יותר קטנים, הנוגעים לטראפורט ולבנינים. נדמה לי שהחלואות לבנינים היוו כשמונה אחוזים מהכסף כולו, אם כי הדגשנו את הצורך בבנינים, מאחר שסעיף זה אינו סעיף יצרני ואינו משפר את מאזן התשלומים.

מכיון שעמדנו לפני כחודש וחצי לפני ועידה - שם הורוביץ השתתף בה - הכנסנו את הצעתנו לחלוקת המישים מיליון הדולרים הראשונים, בתקציב הנבילי אנלי מכניס חלוקה של 84,000,000 דולרים. אינני יודע אם נקבל בזיוק את הסכום הזה, עד כמה קיבלנו בארצות הברית בפוזמנים, באופן ישיר או על ידי הכנסות מהמלווה, או על ידי מידורים שעשינו על חשבון המלווה, כ-50,000,000 + 60,000,000 דולר ברוטו. בפוזמנים מסמ קיבל המלווה למעלה מ-40,000,000 דולר.

את 50,000,000 הדולר הראשונים חילקנו לסעיפים הבאים: תעשייה - כ-15,000,000 דולר; כוח - כ-10,000,000 דולר; חקלאות - כ-12,000,000 דולר; תעבורה - 5,700,000 דולר; בנינים - 6,250,000 דולר; הלוואות למלווים - 2,900,000 דולר. ביחד - 50,212,000 דולר.

חלק מהכסף הזה אושר כבר בתקציב הפיתוח. המלווה פרסם את הפרוטקסט שלו בפברואר או במארס שנה זו. איננו יכולים להשתמש בכסף זה לתקציב הפיתוח של שנת 1949-1950. כאשר אישרו את התקציב של 35,000,000 לירות, אמרתי ש-10,000,000 לירות יהיו מטרי מקרקעין, למעלה מ-20,000,000 לירות מתגמולין, ולמעלה מ-20,000,000 לירות ~~מטרי~~ ממלויים בחוץ-לארץ ובארץ. בהתאם להודעה זו פעלנו. לא אדבר על הפרטים, כי הדיון על הפנסים האלה ייעשה בקשר לתקציב הפיתוח של שנת 1951-1952.

בסעיף תעשייה, נהשם סכום של 1,500,000 דולרים למכרות, סכום של 1,400,000 דולרים לחברת דשניס וכימקלים, סכום של כ-1,500,000 דולר לענייני ים המלח והדרך אליו. אחר כך נאים שורה של מפעלים בודדים קטנים, שבשכילם תינתנה הלוואות, דרך בנקים או בדרך ישירה, להקמת מפעלים חדשים או להרחבת מפעלים קיימים. בתוך זה ישנו סעיף לפיתוח אזורי תעשייה בשורה של מקומות. ישנו סכום של למעלה מ-2,000,000 דולר לפיתוח אזורי תעשייה ובניני תעשייה; בנינים אלה יושכרו למפעלים תעשייתיים, סכום של כ-900,000 דולר ניתן במקומות שונים להכנת האזוריים, להקמת הבנינים, לסידורי מים וחשמל וכימיים. את הכסף אנו מקבלים בחזרה כשאנו משכירים את הבנינים. בגבולות התקציב שאושר, נתנו הלוואה להקמת בית חרושת למזונות בעמק הירדן, בסך 560,000 דולר, זה יהיה מפעל מקובץ שלכל משקי עמק הירדן. אנו מאמינים שמפעל זה, כשיתחיל לפעול, יתן לנו קרוב לשני מיליון דולר לשנה ברור שחלק מהכסף ניתן למפעלים בלירות. מפעל זה מוקם על ידי קבוצה פיזית, סולל בונה ואנחנו. נתנו 420,000 דולר לחברת פיתוח ירושלים, להכנת אזורי תעשייה והלוואות לתעשייה. סכום של 560,000 דולר ניתן להקמת בית חרושת לחרטינה בבאר שבע, המוקם על ידי סולל בונה וגורמים נוספים. הבנין, כמובן, הוא שלנו. גם כאן יש קימוץ במטבע חוץ. 2,700,000 דולר ניתנו לבנק לתעשייה קיבלתי את הדיון והחשבון, ואם הועדה תעניין בכך, היא תוכל לראותו. כ-1,000,000 דולר ניתנו באזוריים חקלאיים, לתעשייה חקלאית, בייחוד על ידי משקים. 280,000 דולר ניתנו לבעלי מלאכה.

לחברת החשמל איפשרנו הזמנת שתי הטורבינות הגדולות, שאחת מהן צריכה להתקבל כראשית 1952, והשנייה בראשית 1953. כאשר אדבר על ההענקת חשמל, באני חושב לקבל מההענקת כסף נוסף בסעיף כוח וחשמל. כשהוברר לי שישנה אפשרות של קבלת כסף מכספי ההענקת לכוח וחשמל, נתנו לחברה רשות, נוסף לשתי הטורבינות שהזכרתי, להזמין טורבינה של כ-30,000 קילוואט, שתתקבל בודאי בתקופה יותר מאוחרת. בקשר לשתי הטורבינות הראשונות, צריכים היו המזמינים לתת מיד עם ההזמנה 20% מן הכסף, להעלות את התשלום עד 60% מהכסף בזמן קבלת הטורבינות, ולשלם את 40% הצותרים במשך מספר שנים. בהזמנה האחרונה השתדלנו להוריד את התשלום, שאותו צריך לשלם מיד, ל-10% מהכסף. כשהמדינה הוקמה היו בארץ 56,000 קילוואט; במשך שלוש שנים הוכפלה הכמות הזאת כעת ~~ההכנסה~~ הזמנה המכונה האנגלית המפורסמת, שתתקבל בשנת 1952, שתגדיל את הכמות הזאת בעוד 50,000 יחידות. ב-1953 יהיו עוד 50,000 יחידות,

וייתכן שיהיו עוד 40,000 יחידות, וב-1954 יהיו עוד 50,000 יחידות. אנו דנים על הזמנת טורבינות בוספות. ~~החברה~~ טורבינה מתקבלת כ-5 שנים אחרי הזמנתה, בייחוד הטורבינות הגדולות, מכיוון שבייחוד החרושת מייצר כל טורבינה בשביל המזמין, עם ספציפיקאציה מסויימת, וכמובן קיים תור. על סמך זה שנוכל להשתמש בכספי ההענקת לרכישת כוח וחשמל, אנשינו לחברה להתחייב על עוד שליש טורבינות, שמים של עשרים אלף קילוואט. מה שלעת עתה עשינו בשטח זה, נעשה בצורת הלוואה או בצורת ערבות. התשלומים אינם נכת אמת, אבל במועדי התשלומים אנו ניתן את הכסף. מתנהל משא ומתן - וזהו סעיף שייכנס בתקציב השנתי - על השתתפותנו בחברת החשמל, הן בכספי המלוואה והן בכספי ההענקת. בראשית דצמבר הוצעו לחברה הצעות מסויימת. המשא ומתן מתנהל כך, שבייחוד אפשרות לאוצר להציע הצעות, שהממשלה תקבל החלטות בקשר אליהן רק לאחר שהאוצר ימסור לה דין וחשבון בענין הצדד. בראשית הצמבר יבואו נציגי החברה הנה לסכם את המשא ומתן, והממשלה תצטרך להחליט בענין זה, שיוגא למוסדות המתאימים. אם יוחלט על השתתפותנו בחברה, תיהפך ההלוואה למביות. את ההלוואות, שאנו נותנים לחברה כעת בטכומים גדולים ובדולרים, יחזירו לנו כשווי דולרים בזמן הפדיון.

מהסכום של 12,000,000 דולר לחקלאות, לקחנו 2,800,000 דולר להקמת הבנק ~~החקלאות~~ לחקלאות. את הדבר הזה קיבלו בעין יפה. 3,190,000 דולר ניתנו להשקאה, לפעמים על ידי "מקורות", לפעמים על ידי הממשלה ולפעמים על ידי מי שמוציא לפועל את העבודה האזורית. סכום זה מהווה חלק מסכום גדול יותר הנכלל בתכניות. התקווה היתה, שהסכום של 3,190,000 דולר ~~השקאה~~ יספיק להשקאה כ-30,000 דונם, כלומר, 100 דולר לדונם, מזה חלק במטבע חוץ וחלק בלירות ישראליות. סכום של 825,000 דולר ניתן לאספסת ~~החקלאות~~ להגדלת הייצור. סכום של 825,000 דולר ניתן להרחבת הדיג, גם כן בצורת הלוואות. בסכום זה כלולות גם קניות סירות דייג בסך של כ-550,000 דולר מתוך קרוב ל-1,000,000 דולר, מחיר הסירות. סכום של 335,000 דולר ניתן להקמת סילו במקומות שונים, ברשות מקיים שונים. כ-700,000 דולר ישמשו להרחבת בתי קירור, מזה כמחצית הסכום יינתן "לתנובה", ומחצית שניה לחברת קירור ישראלית; ~~השקאה~~ שנוסדה על ידי אפריקנים. סכום של כ-420,000 דולר יוצא למחלבות, דרך תנובה, טנא והתאחדות האכרים. תנובה הכינה תכנית להקמת מחלבות בסכום של 4,000,000 דולר, והיא קיבלה רק 280,000 דולר, אך היא תדרוש יותר בחלק השני. התאחדות האכרים קיבלה עשרים עד עשרים וחמשה אחוזים מדרישותיה. סכום של 308,000 דולר ניתן לגידול זרעים וטיפול בזרעים. סכום של 200,000 דולר ניתן למטעים בוספים. סכום של 670,000 דול ניתן למשק החי. סכום של 280,000 דולר - לפיתוח הטבק. סכום של 225,000 דולר - לתחמיצים. סכום של 1,120,000 דולר - להרחבת הייצור החקלאי במשקים החדשים, דרך הטוכנות.

הסכום של 5,700,000 דולר לתעבורה מתחלק לרכבת טלפון והתחלת העבודה בקישון. כן ישנו סכום להתחלת הקמת שני רציפים חדשים בנמל חיפה.

לשיכון עולים ניתנו 6,000,000 דולר. אנו מרכזים את פעולת השיכון הזאת בשכונות לעולים על יד אזורי תעשייה. איני חושב ששיכון זה ייעשה דרך עמידר, אך איני בטוח. קרוב ל-3,000,000 דולר יינתנו להקמת מלונים והרחבתם. (קורא רשימת מלונים).

חלק גדול מהסכומים שהזכרתי בכלל בתוך תקציב הפיתוח, שאושר על ידי הכנסת. חלק אחד ייכנס לתקציב הפיתוח שיאושר. אנו מכינים תקציב פיתוח לשנה שלמה, שיכלול את כל הסכומים. איננו משתמשים בכספי מלוואה העצמאות, אלא דרך תקציב הפיתוח. כסף זה מאפשר לנו מינימום של מטבע חוץ למפעלים שהזכרתי. למשל, הגענו עם שתי קבוצות בארצות הברית לידי הסכם, שעל כל שני דולר שהן תגייסנה למפעלים, אמן להן דולר נוסף בעלוואה. שתי קבוצות אלו הן פ.י. אי. סי ואמפ"ל. באחדים מהמפעלים שהזכרתי, יש אחוז יותר קטן של השתתפות שלנו. הפרופורציה של השתתפותנו בלירות ישראליות היא עצומה, ודבר זה מאפשר לנו לשפר את מאזן התשלומים. לא את כל 50,000,000 הדולרים אני מוציא בדולרים. למשל, מפעל המזונית בעמק הירדן יהיה כ-1,600,000 בדולרים, חלק בצורת הון וחלק בצורת הלוואה שאישרת נוסף לכך, נתתי למייסדי המפעל את הסכום של 560,000 דולר לא בדולרים אלא בלירות ישראליות, כלומר, הם קיבלו מאתנו 200,000 לירות בהלוואה, להוצאות הבנין. ההשקעה במפעל זה תעלה על 2,000,000 דולר. אני נתתי

ערבות לכך, שנטועד התשלום אתן קובנטסי ביליטי. אני חושב שכל זמן שמצבנו יהיה קשה, תהיה הפרופרוציה של 60% במטבע ישראלי לעומת 40% בדולרים, בסיכום כללי. כל הכסף יושקע בהקמת מפעלים. דבר זה יאפשר לי הכנת תקציב פיתוח גדול יותר, ויתן לי כיסוי שלא יצורך הדמסת שטרי מקרקעין. 60% מהכסף בלירון ישראליות נכלל בתקציב הפיתוח. את התמורה בדולרים נעביר למאזן התשלומים הכללי.

למפעלי המלונים בני נותן גם חטרי בנין בכמות מסויימת, במטבע חוץ. לא לכל המלונים אני נותן מטבע חוץ באותה פרופורציה ובאותה כמות. למשל, קטהידן מקבל 100,000 לירות רק להוצאות עבודה, ולעומת זאת, סלון השרון מקבל חלק מהכסף לחטרי בנין. במפעלים אשר ההלוואה להם תהיה יותר גדולה, למשל חברת דשניה וכימיקלים, השארתי לי זכות להפוך את ההלוואה למניות, מניות בכורה או מניות רגילות, במשך שלוש שנים. כך הוא הדבר בקשר לים המלח, בקשר למפעל "חרסה" בבאר שבע, וכו'. שבנינו יישאר שלנו, ולמפעל תהיה אפשרות של שימוש בבנין לתקופת חמש עשרה עד עשרים שנה. אם ינואו שינויים בערך המטבע, אלה שיקבלו את ההלוואה ייהנו מזה, פרט לאלה שקיבלו את ההלוואה בדולרים או שבקשר אליהם יש לי רשות להפוך את הכסף למניות.

תקציב הפיתוח, תוקפו עד הראשון באפריל, אך לפי החוק יש אפשרות של הוצאה לפועל תשעה חדשים אחרי תאריך זה. הכסף הקודם, לפי הקורס הרשמי היה כ-17,500,000 לירות. כדי להגיע לשלושים מיליון, חסרים לי עוד 12,500,000 לירות. אני מציע את החלוקה הבאה: 300,000 לירות לבניה, 3,200,000 לירות להקלאות, כ-4,000,000 לירות לתעשייה, כ-2,500,000 לירות לתחבורה, והוצרך לדברים שונים. כאשר אציע לאשר את התקציב, אעשה אדגיש שהמסעיפים יוצאו לפועל במידה שנקבל את ההכנסות.

אני עובר לחלק השני של הוצאות, הנוגע להענקת באופן פיננציוני הגענו להסכם על חלוקה של בערך 66,000,000 דולרים. כל זמן שהועדה הצריכה להגיע לארץ, טרם באה, לא נוכל לדעת את המספרים המדוייקים. מספרים אלה אינם סופיים, ואם תבוא תוספת בגיש הצעות נוספות. וזוהי החלוקה

כוח, - 5,300,000 דולר; הקלאות - 3,000,000 דולר; כ-18,000,000 דולר; תעשייה - 4,500,000 דולר; תחבורה - 2,250,000 דולר; שיכון - כ-3,000,000 דולר. מזון - כ-17,000,000 דולר; חטרי גלם - 7,000,000 דולר; חלק - 9,000,000 דולר; הדרכה טכנית - 400,000 דולר. המספרים שציינתי קודם, בקשר למיליון העצמאות, מותר לפרטם. המספרים שאני מוטר בעת, אם כי עתון "הארץ" פרסם דברים בקשר אליהם, אינם לפרטום.

ניהלנו משא ומתן גם על הפרטים. אני הגשנו בהתחלה תכנית במכום כולל של 73,000,000 דולר, אך הסתכם הוחד אחר כך ל-66,000,000 דולר, ובאו שינויים בהצעה הקודמת. אנו צריכים להגיע להסכם עם נותני ההענקה בקשר לשורה של דברים. הם משאירים לעצמם את הזכות של פיקוח, והם יפקחו על הוצאת הכספי בהתאם למוסכם. הכסף הזה נכנס לתקציב ארצות הברית של שנת 1951/52. הכסף צריך להיות מוצא על ידינו עד סוף יוני 1952, לפי התכנית המוסכמת על ידי שני הצדדים. כל הכסף, שלא יוצא על ידינו עד אותו התאריך, יחזור באופן אוטומטי לגזברות ארצות הברית. הוצא על ידינו פירושו, שנמצא ספק שהתחייב להסגיר את הסכומה או הסכומות לא יאוחר מספטמבר 1952. אולי יסכימו ליוצאים מן הכלל הזה בקשר עם החשמל, אם כי ניתן כסף למכונה שאנו רוצים לרכוש, מתוך הנחה שנקבל אותה בשנת 1952. אחרת, יתבטל הדבר, גם אם היה עליו אישור לפני כן. השימוש בכספי ההענקה יהיה עלינו לעבור פרודורה לא קלה; א) להגיע להסכם אתם בדבר המעייפים השונים; ב) להזמין; ג) לקבל. התכנון שבשטח התעשייה, למשל, אין ההענקה באה בחשבון לשורה של מפעלים. האמת היא שנותני ההענקה רוצים, שהכסף יוצא ככל האפשר יותר להרחבת הייצור וככל האפשר פחות לסיפוק טארטים. הם מבינים שקשה להשיג דברים רבים, ולאור המצב הם הסכימו הפעם להקדים במידת מה את אחוזי סחורות התצרוכת, מתוך הדגשה והודעה מפורשת שדבר זה לא ישמש תקדים, כי אם להיפך, הדבר יירשם לזכותנו. מסום כך הם הציעו, ששנהל אתם מיד משא ומתן בקשר לשנת 1952/53.

כל ההודעות כעגונות, על סכומים בסך 300,000,000 דולר, וזינן בכובות.
אולם, נכון שמתחיל מר"ס אינטנסיבי, וזאת התכנית היא, לגרר את האפשרויות
לגבי שנת 1952/53.

הם הסכימו - לא באופן דשפי, כי הסכמת דורשת טוב
אישור, כי גם שט ישנם שלבים שלבים - הם הסכימו לקחת בחשבון, בגבולות
תכנית זו, מספר מצרכים שיוזמנו עד הראשון ביולי, כלומר, עוד לפני
בוא הועדה, עוד לפני חתימת ההסכם. אנו מקווים, אך גיינו ברוחיים,
שהם יסכימו לשלם לנו על חשבון אאאא החודשים שעברו, הן לחמרי גלם והן
למזון ולדלק. כאשר סמרת הועדה על מצב הקופה במסגרת-חוץ ועל החובות,
הזכרתי שבנסנו סכום של 15 מיליון. אם טרברים על סכום של 12 - 15
מיליון ל"י. אנו נאטרך למסור דין-וחשבון, טתי קנינו, לפי שילמנו
וכו'. אולם, עדיין אין אישור סופי לסכום זה. בארצות הברית הם יותר
קשים בקשר לתנאים, הסיבה לכך היא, שהפעם מודרכת הפקידות על-ידי
החלטת הקונגרס, והיא מבישה את עצמה הרבה יותר כמותה מאשר במקרים
אחרים, כי היא אינה רוחה שתהיינה בגדה טענות. עוד לא היה מקרה,
שהתחילו לדבר על הנוצמה לזרועל לפני חתימת ההסכם, כפי שקרה אצלנו.
בדרך-כלל אין להם תנאים קבועים, והדבר תלוי במילוח האימון שהם רוחשים
לארץ זו או אחרת. בניצוח ישנן הבדלים עצומים בין המנהגות לגבי
הולנד, למשל, לבין המנהגות לגבי יוון. לעת-עתה, לפי הרושם שקיבלנו,
יש להם רצון טוב כלפי/ינו. כעת הם נותנים לנו דולרים לכיסוי הפחוסר
בדולרים, ובכסף זה עלינו להשתמש למסורת סוטכמות. אולם, כאן מופיע
דבר נוסף: המורת הדולרים שהם יתנו, מוכנס לחשבון משותף של אוצר
המדינה ושל גביג האוצר שלהם, או הסגירות שלהם. הם משאירים לעצמם
רשות להחליף את המורת הדולרים בלירות - או במטבע ארץ אחרת, לפי הארץ
הסקבלת את הדולרים - לחשבון משותף, שאי אפשר יהיה לאוציא ממנו סכומים
בלי הסכמתם. נוסף לזאת הם משאירים לעצמם זכות להשתמש ב 5% מהכסף
להוצאותיהם. הם אינם רוצים לבצע פעולות בעצמם, אולם דרוש להם כסף
להוצאת הועדה והשירות וכו'. על 5% אלה אין לנו כל השפעה. 5% אלה
יינתנו להם מהמסורה הישראלית.

הם אינם מציעים שום תכנית, והם מוכנים לשמוע
היעות ממנו. יש להם רשות לבטל תכנית, אלא שהם אינם מקבלים על עצמם
את היוזמה להכנת התכנית. הם מכריעים אם לעשות זו לא לעשות לפי ההצעות.
גם ביום לשער המסורה הם מוכנים לשמוע מאתנו הצעות, ולהתחשב בזה
שאנו נקבע מחירים שונים לסחורות ושער שונה. כל המסורה צריכה להכנס
לקרן המשותפת, לפי כל מחיר שייקבע. במקרים רבים אא מכרו סחורות במחיר
גבוה יותר, כדי להוציא יותר כסף. טבורני שהשער יכול להיות בין
דולר עד דולר וחצי ושלושה וחצי עד ארבעה דולרים. מגמתם היא: הבראת
המשק שלנו, רק בדברים שהם יסכימו להם.

אנו צריכים להציע להם תכנית כוללת או תכנית
שתוגש מ/די פעם בפעם. שש לנו אפשרות להציע להם - כפי שעשו זאת כמה
ארצות - לקחת 10 מיליון בנקוטים ולשרוף אותם, בתנאי שלא יודפסו
מחר בנקוטים חדשים. הם מוכנים לשמוע מאתנו הצעות לפיתוח, לא נוכל
להתחייב על כל טכום לפני שנקבל אישור. התחלנו לדבר אתם על-כך, שכל
המסורה תוכנס לתקציב הפיתוח, מתוך הנחה שתהיה בינינו הסכמה בקטר
לתפקידים שלהם יוצא הכסף הזה. בקץ הימים הופך הכסף רכוש המדינה,
הפיקוח הוא שלהם, לפעמים הם מפקחים גם על הגשמת התכנית בכספיהם
בכל שלב. אם אנו רוצים שלא יבדקו, בידינו הרשות לא לבקש מהם כסף
לאותה תכנית, שאיננו רוצים שיהיה פיקוח בהוציאנו אותה לפועל. היקף
הפיקוח מצדם תלוי במידת האימון שהם רוחשים. נדמה לי שהפיקוח הוא
על המסורה רק בסיבוב אחד, אך עלי לגרר זאת. אתי דברו רק על פעם אחת,
ולא עלה על דעתי לשאול על פעמים נוספות.

הסכום הכולל הוא 65 מיליון דולר, כלומר, 22 - 23
מיליון לירות. על הכסף הזה נצטרך להתחייב עד הראשון ביולי, 1952,
ולהוציאנו עד ספטמבר אותה שנה. אנו טוברים שנצליח להתחייב, וגם לקבל
חלק מהסחורה, על 18 מיליון לירות עד הראשון באפריל. 18 מיליון לירות
מהמסורה ברצוני להכניס לתקציב הפיתוח.

שר / אד

אני רוצה להודיע לבינו שני סמטבר בשנה הבאה
באסוף להוציא את הדולרים ולא את התמורה. כסף זה ישמש לנו לשני תקציבי
פיתוח. התוצרי להפיק הצעה לכנסת בדבר הצעתנו להוציא את הכסף ברור
שהחלטת הכנסת בוחנת לי יפוי-כח בענין זה, אך אינה מחייבת אותי. את
תקציב הפיתוח עלי להגיש לכנסת בנובמבר, וזהו אסוף לומר בכיסה, שימסר
לי יפוי-כח להגיע אתם לידי הסכם בגבולות תקציב הפיתוח. אני רוצה לבנות
את תקציב הפיתוח על הכנסות מרבעה מקורות: כסף פנימי, מלווה העצמאות,
הענקות ושארית הכסף שגור מקבליים השנה ממלווה האמריקאי, שהמק ליצוא
וירוא. הצעתי היא שלא נרפוט שטרלי מקרקעין נוספים גם לתקציב הפיתוח.
הועדה תאסוף לחוות דעה ולדון בקשר לבעיה קשה, איך לחסל את חובות השנים
הקודמות, בעיקר בקשר עם הסוכנות היהודית.

אני בני מאיע לדבר בעת על פויסי השימוש בכסף, משום
שהענין יונה לעיון גם בכנסת. בתורת ההענקת, לשל, הכנסתי סכום לשכונ
חלק מסגור לכתי-ספר ולבתי-חולים. מעותם היא, שהם אינם נותנים כספים
להוצאות בגילות, אלא בספרים בודדים. להקלאות יש תכנית מפורטת, בטעיף
ההקלאות הכנסנו כמה דבר, שמינם דוקא הרחבת ההקלאות. סכום של כ- 3
מיליון דולר נרשם בטעיף השקאה; כלי עבודה וחלקי חילוף - 2,600,000 דולר;
לבניני משק בהקלאות - 2,000,000 דולר; מטפוא - 5,000,000 דולר;
זרעים, סיכול בורעים, זבלים והקמת מפעל לטיפול בדבר זה - כ- 3,000,000 ד.
דיג - 1,000,000 דולר; קירור - 1,000,000 דולר;

אנו נמצאים במצב קשה מבחינה מסוימת, כי ישנם כמה
דברים שלא נוכל להגשימם. אין זה תנאי, שאנו צריכים לקנות מאמריקה.
התנאי הוא, שאם אפשר להשיג את המצרכים במאריקה, ואם אין הכול גדול
במחיר לגבי ארצות אחרות, עלינו לקנות שם. תחבורה או חלקי חילוף לתחבורה-
2,250,000 דולר. בטעיף שיכון הסכום אינו גדול, כי עמדנו לפני בעיה
חמורה של אספקת לחם.

טעיף המזון מחולק גם כן לסעיפים שונים, החלק הארי
בטעיף זה הוא "היטה" - 10,000,000 דולר; אחר-כך באים הסעיפים הנאים:
שמנים - 2,000,000 דולר; מצרכים שונים אחרים - 5,000,000 דולר.

הם התענינו בקשר לשני סוגי חמרי גלם, שהמסר 8
לקנותם במאריקה - כחנה ועורות. לפלדה אין כל סכום. כמוכן, יהיה עלינו
לשלם להם את הסכום של כ-מיליון דולר לחמש לדלק, שאנו חייבים לשלם.

הצד הפורטלי של כל הסידורים עובר לנוצד. קיימת
ועדה בינמשרדית, שהמנהל הכללי של משרד ראש הממשלה בתפקד לרכזה. אנו
בשתדל למנוע סחבת בהיצוא, אך כל דבר מוכרח לקבל אישור האוצר.

פה בתקלנו יבעיה קשה מאד, שעדיין איני יודע כיצד
לפתרה. באסוף להתיעץ בענין זה. הם דורשים שנשלם סיד את התמורה,
10 ימים אחרי שהם ישלמו את הדולרים. בטעיפים מסוימים, יהיה תנאי זה
קשה מאד, כגון בטעיף "היטה", כי אנו איננו מוסרים את החיטה באשראי,
ועובר זמן של חדשים אחדים בין יום קבלת הסכומים לבין יום הוצאת החיטה
לסוק. הם טוענים, שהם אינם נותנים קרדיט לממשלת-ישראל; את זאת הם
מייעצים להשיג בבנקים. הבעיה שלנו היתה בעית המחסור בדולרים, והנה הם
נותנים לנו דולרים. הצעתי שנמקרים קשים ניתן את המנוחה 10 ימים לאחר
שהתנוחה תבוא ארצה; הם טוענים שזה אינו מע/גינם. הם נוהגים כך בכל
ארץ. הם ייעצו לנו להדפיס את הכסף, לשומרו בקופה ולשרוף אותו אחר-כך,
לבנקים בארץ אין כסף, כי את הכסף שהיה ברשותם הם נתנו כהלוואות באישורי,
יש להם שטרלי מקרקעין ושטרלי אוצר, וכדי להופכם לכסף, עליהם למכרם. אצאצא
אל פעולה כזו אינה שונה מהדפסת כסף. כרגע יש אצאצא 140,000,000 לירות.
במקדונות, ו- 30,000,000 לירות בקופות התגמולים. אולם, במזומנים יש
להם בודאי 4 - 5 אחוז מכסף זה.

שר

ה. הרצפלי:

החשך להסדרה שקיבלנו, שכל ענין ההענקת
מוקבל בזמן, וכל מה שלא יוצא בזמן יבוטל,
אזאא ומאחר שבטעמים שהוזכרו כאן אין בטחון בקשר לזמן, אני שואל:
האם אין אפשרות להכניס בתכנית ההוצאה לפועל של כספי ההענקת טעמים
מסוג זה, המזדהים עם המטרה שאנו רוצים להגיע אליה, אאאאאאאאאאאא
ושלגביהם שאלת הזמן הינה קיימת. לשל, הסכום המוצא בסעיף "אינורות",
הסכום של 5,250,000 דולר, שאולי יוגדל ל- 3,750,000 דולר, הוא קטן
ביותר. סכום זה מגדיל את שטח ההשקעה שלנו בלא יותר מ-20,000 - 30,000
דונם, בזמן שהתכנית להתישבות החודשה שמתעצת על 160,000 דונם, הסכומים
יכולים לשמש גם את צרכי התעשייה, ולאז דוקא להשקעה. אנכי דואג לכך, שלא
בצורך להחזיר חלק מהכסף.

שאלתי הסנייה מועת לבניוד מחלבות כמכונות.

בלעדי מכונות אלה, יהיה צורך להביא חלב ממקומות רבים למקומות אחרים,
מה שימנע את האפשרות לעשות מחלב זה דגדים אחרים, לועתי, אז טעיף
זה בכלל בשטח התעשייה.

מ. קלמר:

גם במלוח העצמאות וגם בהענקת יט סכומים לא
דולרים לבנין, הסטרפים ביותר ל-10,250,000
דולר. האם סכומים אלה הם רק לשיכון עולים, או שגם ותיקים והכנייה
הפרטית ייהנו מהם? למרות המצב הקשה בשטחים אחרים, הסכום שהוזכרתי
הוא קטן מאוד לעומת הצרכים ההולכת וגדלה במחרי בנין. האם הסכומים
שיתקבלו ייטטרו רק למקורות מפלתיים, או גם לקבלנים?

א. מ. בניחובסט:

האם לא היה רצוי לאפשר עכשיו, בעזרת סרן
החמורה, להקים בנק מרכזי במדינה לאשראי?
לדעתי הדבר אפשרי, האם הביקורת האמריקאית היא רק לגבי הוצאת הכספים
בפעם הראשונה.

י. רוקס:

האם לא יוכל לבוא סעיף 4 של סדרון במקום
ההדרכה הסכנית?

שר המוצר - א. קפלן:

ההענקת כולה כלולה בסעיף 4 של סדרון.

י. רוקס:

אני מבין שהועלה הזאת או הכנסת יוכלו לשנות
טעמים שונים, גם במלוח העצמאות וגם בהענקת,
להכניס טעמים חדשים או לשנות את היקפם של טעמים קיימים. האם השערת
זו נכונה?

תקציב הפיתוח אינו יכול להתבסס רק על הטעמים
ששמענו, כי ישנם הרבה טעמי פיתוח שלא נכללו כאן, כגון: שירותים
טואצליים, שירותים חינוכיים, שירותים כריאותיים וכו'.

קראנו שההענקת בוצרה מתוך רצון לשקט את העולים.
התכנית הינה בנויה בעיקר על האורך במפעלים מיוחדים לשיכון עולים או לטיפו
בעולים. נחמתי לשר המוצר בדבר האישפוז והשיכון של העולים בעיר ובכפר.
האם לא היה מתאים להוכיח לועדה, שיש לאפשר הכנסת טעמים הקשורים בשיקום
העולים מתכנית זו? הסכומים שברשמו למטרות אלה אינן מתאימות לדרישה.

האם הי אפשר להציע לועדה האמריקאית, שתוקם
ועדת תיאום, ולא יסודרו הדברים על-ידי כך שאנו באיע ונשאל והם יבדקו,
ואנו נעמוד אחר-כך כעני בפתח? היה רצוי שתינתן אפשרות לועדה משותפת
לכרוך ביחד את הדברים, ואחר-כך יהיה הביצוע שלנו והפיקוח שלהם?

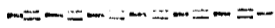
כחלק בו אנו משתפים את האמריקאים, כלומר, כחלק שבשבילנו אנו מקבלים את ההעברה, עלינו לפתח למצוינת את כל התכניות. אנו מעוניינים לקבל סוג העברה שניה סכום ניכר להשקעה. הם יודעים את הדברים, כי נספר ביניהם בציג הכנס ליבוא ויצוא, והם ידרשו תמורה. אנו רוצים להתייחס אליהם בכבוד ומתוך רצון טוב. הינו יודע גם במשא-ומתן אנו משתתפים יהודים, אך אני יודע, שהיהודים אחרים נמצאים בתוך העניינים. אני חושש מפני דבר אחד: שהיהודים ברחוב, או הפקידים, יפכו לנשאים שיכזבו הנה כל מיני מעשיות. עלינו לנהוג כלפיהם כפי שמתנהגים בארצות תרבותית, ואז יהיה הפיקוח כאן דומה לפיקוח שם. קרה שאמריקאי אחד, שהיה כאן לרגל ענין מסויים, נבהל כשסיפרו לו שאנו נמצאים על סף הקורמוזום, שאין הבדל בין מפי"י לבין מפי"ם ופי"י וכו". עלינו להזהר מאד בעניינים כאלה.

אשר לסחלבות - נודיין בא בסחלבות ונדאח

את התפתחות הדברים.

הסכום של 1,500,000 ל"י, כלומר, קרוב ל-4 מיליון דולר לבנינים ובניינים-משק בהתישבות, מכון להתישבות החושה. בסעיף "מקי-עזר", המדובר הוא על מקי-עזר במושבות וכסוכנות חדשות. חלק קטן מסעיף זה מיועד למשק הוותיק.

ההתישבות החושה היא מפעל גדול טנקודת-מבט של פיתוח הארץ; גולט, מטרם אאאאאאאא נוציא "בונדס" לפטרה זו, עלינו להיות זהירים מאד. לכן ניתן סכום קטן מאד לשיכון ב"בונדס", לא שיכון בטעבורת אלא באי זורים התעשייתיים. הפעולה בכספי הפלורה אינה ענין לשנה אחת, אלא לשנים רבות. אולם, כשאני בא לבקש את הכסף, עלי להיות כסוח שיחזירו וישלמו אחוז מסויים. בכספי התקציב אנו חפשיים להשתמש כראוננו, כי אלה הם כספי משלמי-המסים בישראל. בכספי הלואה אנו מוכרחים לספק את דרישות הפלורה.

אישור הוצאת אגרות חוב של עיריית תל אביב-יפו.

היו"ר י. גורני:

ועדת משנה שדנה בענין אישור הוצאת אגרות חוב על ידי עיריית תל אביב-יפו סיכמה, שיש להוציא מלוא בסך מליון ל"י לצורך הקמת מוסדות חינוך. ההצעה היא שהעירייה תוציא את המלוא בשכ"י שלבים, בתחילה חצי מליון ל"י, ובשלב שני סכום דומה, לפי החלטה נוספת בוועדת הכספים. הרביית לא מעבור את הגבולות של 5%, ואם תהיה אפשרות יודינו אותה ל-4.2%. מתוך הנחה שהמשקיעים כספם ברכישת אגרות אלה לא יראו בה הבדל של חצי אחוז, ביחס לסכומים לא גדולים, הבדל גדול. האגרות אינן משוחררות מס, כמו אגרות המשלה. הוועדה מטליצה על שיחרור האגרות מסט בולים. לאחר שהעירייה תוציא את המלוא בשלב הראשון, תדון הוועדה באופן כולל ביותר על בעיה זו, לגבי רשויות מקומיות אחרות, שתבאנה מהן דרישות דומות. חבר הכנסת רובין מסתייג, והציע להרחיב מיד את הרשות להוצאת אגרות חוב גם לגבי רשויות מקומיות אחרות.

שר האוצר - א. קפלן:

הערה לפרוטוקול, כדי שלא יווצר תקצים. הזכות בידי האוצר לאשר בעצמו הוצאת מילוא עירוני, וסר דוקח תבע את האישור הזה ממני. במקרה זה, מכיון שזה היה המקרה הראשון, בהגתי באופן יותר מדי דמוקראטי, כי רציתי לשמוע חוות-דעת הוועדה. אינני רואה שמקרה זה ישמש תקדים לגבי מקרים שיבואו.

מתן ערבות לז"ל:

מ"ג סנה:

מכיון שבקשר למתן ערבות דרושה החלטה
מה אחר, צריכים חברי הוועדה לדעת עוד לפני
הישיבה, שחייבין יעמוד על הפרק.

היו"ר י. בורני:

נשמע את הצעות שר האוצר ונחליט מחר.

שר האוצר - ג. קפלון:

ערבות לקופת-חולים.

קופת-חולים פנתה לשורה של מוסדות ובקשת
עזרה בקשר עם הבנינים שהיא מקימה. קופת-חולים השקיעה בכנינים כמה
מיליוני לירות, והיא מבקשת כעת הלואה. היא בקשה הלואה ישירה מהממשלה,
אך מבני מסדתי אין אפשרות לעשות זאת, אלא שבהיה מוכנים לתת לה ערבות
בלי פקדון במקרה שחקבל הלואה מחדר הבנקים. בשבילנו אין כל שאלה של
בטחונות לגבי קופת-חולים, מחדר שאנו משלמים לקופת-חולים כל שנה מאות
אלפי לירות כמס מקביל. הבנק לויסקונטו הסכים לתת לקופת חולים רבע
מליון לירות לחמש שנים. אינני מאמין שקופת חולים תוכל להשיג עוד
750,000 ל"י לחמש שנים. אנו מוכנים לתת ערבות גם לקופת חולים העמטית
באותם התנאים, אם כי אינני בטוח שהסכום של 25,000 ל"י שקופת חולים העמטית
בקשה הוא עבור בנינים. אני מציע לתת לקופת חולים ערבות עבור כל סוג
שהיא תשיג בהלואה.

ערבות לחברת החשמל.

המצב בקשר לחברת החשמל הוא כזה, שהיא חייבת
להשקיע כגון השקעות גדולות מאד בכנינים, טיפודי רשת ועוד, השקעות
הצריכות להעשות ב-50% בערך כמטבע חוץ. ההוצאות בכסף ישיראלי הן לעבודה,
הובלה וחלק מהחומרים. אני חושב שהדיון המקיף בקשר לחברת החשמל יעמוד
על סדר יומנו בקרוב. אך זה אינו מספיק. חברת החשמל החליטה לגייס
עוד 4,000,000 לירות, 2,000,000 ל"ש בחוץ לארץ ו-2,000,000 ל"י בארץ.
על ידי הוצאת מניות. בקשר להוצאת המניות בחוץ לארץ זקוקה החברה לאשור.
היא דברה עם הבנקים, והבנקים דורשים אשור הממשלה. הממשלה ענתה להם,
ששאלת הוצאת ניירות ערך באנגליה תהווה חלק מהמטא-ומתן עם ישראל על
יחסים מסחריים וכספיים בין אנגליה לבין ישראל. עובדה היא, שלעת עתה
היא לא קבלה את הכסף. אנשי החברה טוענים, שהם עשו נסיון לפני שנה
או שנה וחצי, והנסיון הצליח מאד. אולם לפני זאתם בהפצת מניות בארץ,
הם רוצים לדעת מהו יחסה של הממשלה לעתיד החברה. בתור אינפורמציה
פנימית אמרתי, שהצעתי להם שיהפכו לחברה מעורבת, שיש בה הון פרטי
וממשלתי. עוד לא הצעתי זאת בשם הממשלה, אך הצעתי בשם אני צורך בנין
החברה. אמרתי שההשקעות הן כה גדולות, שאני מפקפק אם החברה תוכל
לגייס את ההון. לא ייתכן שהממשלה תתן לחברה מליוני לירות, וזוהי
עשרות מיליוני דולרים, כצורת הלואה. אמרתי שעל חלק מהכסף להינתן בצורת
מניות. אני טוענין במניות הצבעה, בחלק. לפי הצעתי בקבל אנו השפעה
מכרעת בהנהלת החברה. מנקודת מבט מעשית, יהיה ענף זה הענף היסודי בארץ,
נאי-אפשר למסדר לידי אנשים פרטיים, ואפילו הטובים ביותר. הצעתי
51% מהמניות יהיו בידי הממשלה. הדעות בקרב אנשי החברה היו מחולקות.
אין סלא יהיה, כל זמן שמהות החברה אינה בדורה, אין לה אפשרות לצאת
בהפצת מניות. מכיון שלמעשה אנו הננו המעבדים את הפצת המניות, דרושה
החברה שניתן לה ערבות על הלואה של מליון ל"י לפחות, שהיא רוצה לקבל
מהבנקים, על מנת להתכוון לקראת הנבטתה של הסורבינה, הצריכה להגיע
בסוף אביב 1952. הבנקים טוענים שאין להם מילין לירות, אולם הם מוכנים
למכור ניירות ערך. לזה אינני מסכים. הבנקים טוענים, שאם כך עלינו
להיות שותפים בהלואה, והם דורשים ערבות על 50% מהכסף, והפקדת פקדון
בסך חצי מליון ל"י. אני מציע לקבל זאת. לבנק אין כסף. בעיית
הליקוידיות היא רצינית מאד. אני מציע להבטיח את הכסף ולומר,
שכסף זה יינתן מתקציב הפיתוח, כאשר יאשר, מהמסכומים שיעמדו לרשותנו
למטרות אלה. 100-110 החברה רוצה את ההלואה לשנה או שנתיים, כי במסך
הזמן היא משעבדת את עודף ההכנסות ואת הפצת המניות שתסודר.

ערבות לסוכנות היהודית.
את הערבות לסוכנות היהודית אישרתם כבר, אם

אינני כדעה.

ערבות ל"צ"ם".

היה לנו בתקציב סכום כסף לספנות, ועמדה
השאלה, אם להשקיע את הכסף ב"צ"ם או לא. היתה בקשה, שיקרים בירור
על השתתפות הסגולה בחברות. נתנו פעם סכום של 200,000 ל"י. התגרה
מרחיבה את פעולותיה, והבקשה היא לתת ערבות על סכום של 200,000 -
250,000 ל"י, כלי פקדון. היועצים יעצו לי לתת את הערבות בשעבוד
התקציב. אני מבכר לא לשעבד את התקציב, אלא להשאיר לעצמנו אפשרות
לפדות את ההשתתפות מסביות, במקרה שנהליס אאצ להשתתף. ערבות זו
היא ל-5 עד 5 שנים.

אני מבקש שמר הורוביץ יביא לנו סדר את המאזן
של הגדת החשכל.

י. דוסק:

אני יכול לבקשו לעשות זאת. דוסני שיש לו
מאזן כזה.

שר האוצר, א. ספלן:

לקבל החלטה סופית בקשר לערבויות בישיבה
הבאה, שתקיים סדר.

הדחלס

ועדות משנה והרכבן:

היו"ר י. גורי: החלטנו להקים 3 ועדות משנה קבועות: ועדה
לבחירת תקציב הבטחון, ועדה לעניינים הכרוכים
בפעולתו של מבקר המדינה וועדה למס-מותרות. היו חילוקי דעות בנוגע
למספר חברי הועדה למחיצת תקציבאאא הבטחון. בשתי הוועדות האחרות
יהיו ששה חברים.

א. הרצפלד:

אני מציע שיהיו בוועדת המשנה לבחינת תקציב
הבטחון 9 חברים: 3 מטפא"י, 2 מסייעת הציונים
הכלליים, 1 מהפועל המזרחי, 1 מתנועת החרות, 1 מסייעת הפרוגרסיבים,
1 מטפ"ם. מצדנו אני מציע לוועדה זו את החברים גורי, דנין ורצון.

לוועדת המשנה לעניינים הכרוכים בפעולתו של
מבקר המדינה אני מציע שני חברי מטפא"י, גורי וקדיש.

מ. טבת:

אין צורך שיהיו בוועדת המשנה לענייני תקציב
הבטחון 3 חברי מטפא"י ו-2 מהציונים הכלליים.
זוהי ועדת עבודה, ואין לה כל זכות החלטה. אני מוכן להסכים לכך,
שהיה בוועדה זו שני חברי מטפא"י וחבר אחד מהציונים הכלליים. אינני
מתנגד שהיו"ר ישתתף בוועדות אכט-אופיאיו. בכנסת הראשונה לא בנינו
את הרכב ועדות המשנה לפי מפתח הסיעות, כי אם געשה כך, לא יהיה לדבר
טוב, כי לא יתמן שסיעת מטפ"ם תהיה מיוצגת בוועדה ע"י אותו מספר חברים
כמו סיעת הפרוגרסיבים, שהיא קטנה יותר. לדעתי מטפ"ק שכל סיעה תהיה
מיוצגת על ידי חבר אחד.

היו"ר י. גורלי: בישיבה הקודמת נסדרתי שיש מספר ועדות שהייתי רוצה להשתתף בהן, ושמוני רואה טובה לעצמי, בוועדות אלה אכס-אופיציו או כנציג סיעה. לא היה סיכום בענין זה.

ל. גורלי:

אני שמח לשמוע שמר גורלי מקבל עליו ריכוז כה רב, אך לצערי איני יכול להסכים להשתתפותו אכס-אופיציו בכל הוועדות.

היו"ר י. גורלי:

אני מציע לטכס בשאלה זו בישיבה הבאה. נוסף לוועדות שהזכרתי, יהיה עלינו לבחור גם בוועדת משנה לזכסי בפקדים.

הדוחלט לבחור בישיבה הבאה את חברי 4 ועדות משנה של ועדת הכספים.

הישיבה נועלה בשעה 13.00.